

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 aprilie 2014 **mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 11 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 decembrie 2013, declarat de avocatul Rohac Ion și de inculpatul:

Gherman Ion Ion, născut la 21 ianuarie 1985, originar din mun. Bălți, domiciliat în r-nul Rîșcani, sat. Recea.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 11 ianuarie 2011 – 11 mai 2012;

- instanța de apel: 12 iulie 2012- 03 octombrie 2012;

- instanța de recurs: 16 ianuarie 2013- 12 martie 2012;

- instanța de apel: 26 martie 2012- 26 decembrie 2013;

- instanța de recurs: 11 martie 2014- 16 aprilie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, din 11 mai 2012, Gherman Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 42 alin. (5), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, procesul penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Prin aceeași hotărîre a fost condamnată și Iaroșenco Irina, însă, în privința acesteia sentința nu a fost atacată.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Iurschii Petru a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul Gherman Ion, la 24 noiembrie 2010, în jurul orei 17.00, aflîndu-se în parcul de odihnă și cultură din mun. Bălți, str. Cicicalo, din regiunea barului „Vstrecea”, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu Iurschii Iurii, i-a aplicat acestuia o lovitură cu bîrnade lemn

în regiunea craniului, ultimul căzîndjos și continuîndu-și acțiunile sale infracționale, i-a mai aplicat multiple lovituri cu picioarele în regiunea cutiei toracice și a abdomenului, pricinuindu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 419 D, din 14 decembrie 2010 leziuni corporale grave periculoase pentru viață, care au provocat decesul lui Iurschii Iuriila 26 noiembrie 2010, la ora 17.15.

Tot el, la 20 ianuarie 2011, în jurul orei 16.30, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în casa nr. 66/2 din str. Cepaev, mun. Bălți, de unde a sustras bunuri materiale în valoare totală de 2715 lei, cauzînd părții vătămate Pîslari Nicolai un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, pe motiv că la stabilirea pedepsei instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, constatînd ca circumstanță excepțională faptul că inculpatul ar fi fost maltratat, pe cînd acesta a depus în cadrul urmării penale declarații de recunoaștere a vinei. Totodată, instanța a apreciat ca veridic argumentul inculpatului precum că acesta ar fi recunoscut vina, deoarece a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, însă, această versiune a fost verificată în cadrul urmării penale de către Procuratura mun. Bălți conform prevederilor art. 274 Cod de procedură penală și prin ordonanța procurorului din 15 martie 2011, a fost dispusă neînceperea urmării penale pe cazul dat, ordonanță, care nu a fost atacată de inculpat, deci se prezumă că ultimul a fost de acord cu hotărîrea adoptată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 octombrie 2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherman Ion a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel și-a motivat decizia sa prin următoarele:

- instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpatului Gherman Ion în concordanță deplină cu probele administrate amplu analizate și just apreciate, ajungînd la concluzia privind culpabilitatea acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fapt ce nu se contestă de către partea apărării, însă, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal și neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal;

- instanța de fond constatînd încălcările drepturilor inculpatului, potrivit art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, neîntemeiat i-a aplicat acestuia pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege;

-versiunea inculpatului că a fost maltratată de către colaboratorii de poliție a fost verificată în cadrul urmăririi penale de către Procuratura mun. Bălți, conform prevederilor art. 274 Cod de procedură penală și prin ordonanța procurorului din 15 martie 2011, a fost dispusă neînceperea urmăririi penale pe cazul dat, ordonanță, care nu a fost atacată de inculpat, iar hotărîreadată a intrat în vigoare și este un fapt juridic constatat;

- inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip închis, deoarece conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă, iar potrivit art. 72 Cod penal, persoanele care au comis infracțiuni deosebit de grave, execută pedeapsa în penitenciar de tip închis.

5. În recursul ordinar declarat de condamnatul Gherman Ion și avocatul acestuia, Rohac Ion, se solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Gherman Ion, pe motiv că instanțele de fond și de apel au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, care, în opinia recurenților, nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele imputate, că starea de fapt a fost reținută în mod eronat de instanțele de judecată și decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că la dosar au fost administrate probe cu încălcarea legislației procesual penale, astfel, recurenții criticînd aprecierea probelor care au stat la baza hotărîrii atacate, expunîndu-și propria părere. Ca temei a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 12), 16) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2013, a fost admis recursul ordinar, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că, pe parcursul judecării cauzei în prima instanță, în ordine de apel și recurs, Gherman Ion a invocat faptul maltratării sale cu aplicarea violenței fizice și psihice pe parcursul urmăririi penale din partea polițiștilor, cu scopul de a recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate.

Cu toate acestea nici instanța de fond, nici cea de apel nu au întreprins toate măsurile necesare în vederea verificării acestor declarații. Conform procesului verbal dereținere a lui Gherman Ion, acesta a fost reținut la 30 noiembrie 2010 (Vol. I, f.d. 58) și potrivit fișei medicale la acesta nu s-au depistat careva leziuni corporale (Vol. I, f.d. 65). Ulterior, la 01 decembrie 2010, inculpatul fiind audiat, a declarat că recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii (Vol. I, f.d. 68) și în aceeași zi, a fost investigat de un medic și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 844 din 01.12.2010, s-au depistat vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății (Vol. I, f.d. 66).

La materialele cauzei este anexată ordonanță din 15 martie 2011 de neîncepere a urmăririi penale în privința colaboratorilor de poliție pe faptul maltratării inculpatului (Vol. I, f.d. 235), emisă de procurorul în Procuratura mun. Bălți, E. Fiștic.

Colegiul penal lărgita menționat că, în cazul când în fața primei instanțe și în instanța de apel inculpatul a făcut declarații privind maltratarea sa, aceasta urma să discute în ședință și să pună în sarcina procurorului, ca organ abilitat cu drept de verificare a unor asemenea declarații, să inițieze o procedură de examinare a lor, concluzia asupra cărora să fie prezentată instanței. Instanța de apel nu a solicitat verificarea declarațiilor inculpatului, aceste circumstanțe urmau a se verifica în faza judecării apelului, în care la fel, se susțineau declarațiile de maltratare în procesul de colectare a probelor, însă, aceasta nu a întreprins măsurile respective și că hotărârile judecătorești trebuie să fie motivate. Lipsa motivării unei decizii judiciare poate pune în pericol dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, nerespectarea cerințelor stipulate de prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre ilegală, neîntemeiată și nemotivată.

Procedînd în asemenea mod, Colegiul lărgit a specificat că instanța de apel a comis erori de drept, care nu pot fi corectate de instanța de recurs, fapt ce condiționează casarea hotărîrii atacate cu rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

7. La 05 noiembrie 2013, avocatul Ion Rohac a depus apel împotriva sentinței, prin care a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea cerințelor, apelantul a invocat un șir de norme procesual penale, care în opinia sa n-au fost respectate de către OUP la instrumentarea cauzei și de către instanța de fond la judecarea ei. La fel, se pretinde constatarea eronată a împrejurărilor de fapt a cauzei, ceea ce a influențat la mersul urmăririi penale, or în opinia apărării concluzia privind maltratarea victimei Iurschii Iurii de către o singură persoană, este una incorectă, reieșind din înștiințarea făcută de spital, în care figurează, că acesta ar fi fost bătut de necunoscuți (f.d. 6-7 vol.1). Sub același aspect pune la îndoială și cererea fratelui decedatului Iurschii Petru, pe care o consideră lovită de nulitate prin prisma art. 251 Cod procedură penală, or datele ce figurează în ea referitor la o singură persoană, contravin mărturiilor depuse de fiica decedatului, care din spusele tatălui său, a declarat că el ar fi fost bătut de mai multe persoane (f.d. 32 vol.1). Drept rezultat se pune la îndoială declarațiile martorului Lupașcu Vitalii care, cum că ar fi fost ocularul maltratării victimei de către inculpat, iar în lipsa altor probe ce ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului, se contestă legalitatea dobîndirii de la el a explicației de autorecunoaștere, ridicată ca urmare a maltratării cu încălcarea dreptului garantat la apărare (f.d. 54 vol.1). Astfel se pretinde, că în rezultatul acestei maltratări, inculpatul chiar și în prezența apărătorului a negat

aplicarea ei, recunoscând fapta și refuzând să contesteze legalitatea sentinței de condamnare. Ulterior în instanța de apel el depunând mărturii credibile referitor la maltratarea sa în timp ce se afla în custodia statutului, fapt ce în opinia apărării se confirmă prin actele medicale anexate la dosar.

În rest, apărarea supune criticii legalitatea acțiunilor procedurale întreprinse în cauza dată de către OUP, care în opinia sa a acționat cu încălcări flagrante a normelor procesual penale, ceea ce în final determină necesitatea recunoașterii inadmisibilității probelor acumulate în cauza dată, ele prin aplicarea art. 251 Cod procedură penală urmînd a fi declarate nule. Iar în lipsa unei baze probatorii ce ar demonstra vinovăția inculpatului Ion Gherman în fapta lui imputată, acesta urmează a fi achitat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 decembrie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gherman Ion a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apelul avocatului Ion Rohac în numele inculpatului Gherman Ion declarat împotriva aceleiași sentințe, a fost respins ca fiind depus peste termen.

Colegiul penal a dispus rejudecarea cauzei doar în limita și pe motivele în care precedentă soluție a instanței de apel a fost casată de către instanța de recurs, adică în latura ce ține de condamnarea inculpatului Ion Gherman pe art. 151 alin. (4) Cod penal, acordîndu-i în acest aspect procurorului termen pentru verificarea afirmațiilor acestuia privind maltratarea sa.

Împărtășind opinia instanței de fond privind vinovăția inculpatului în vătămarea intenționat gravă a integrității corporale a lui Iurschii Iurii în rezultatul căruia a survenit decesul acestuia, instanța de apel a reținut, că versiunea înaintată de inculpat referitor la maltratarea sa nu și-a găsit confirmare în cadrul controlului efectuat de către organele procuraturii, fiind îndreptată în exclusivitate în scopul evitării cu orice preț a răspunderii penale.

În acest context, Colegiul a menționat, că Gherman Ion a fost reținut la data de 30.11.2010, ora 19.00, ca bănuir de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal (f.d. 58 vol.I). Fiindu-i aduse la cunoștință drepturile procesuale, el a fost supus interogatoriului în prezența apărătorului V Comandări ce-i asigura dreptul la apărare, în cadrul căruia a negat comiterea faptei de care este bănuir (f.d. 62-63 vol.I). Totodată în cadrul acestui interogatoriu, Ion Gherman a declarat că explicația inițială prin care a recunoscut fapta comisă, a depus-o sub influența unor polițiști ce l-au speriat, însă nu a concretizat cu ce anume, precum nici numele respectivelor persoane, depunînd explicații voalate în acest sens (f.d. 62-63 vol.I). Totuși la propunerea ofițerului de urmărire penală ce a instrumentat cauza dată, Gherman Ion a depus o cerere în scris prin care a declarat nedorința atragerii la răspunderea penală a careva colaboratori de poliție, susținînd lipsa la el a careva leziuni corporale (f.d. 64

vol.1). Lipsa acestora a fost constatată și de către felcerul IDP al IP Bălți Băiceanu (f.d. 65 v.1).

Interogat suplimentar în ziua următoare în aceeași calitate procesuală de bănuit, adică la 01.12.2010, Gherman a depus declarații de recunoaștere a vinovăției, mărturisind împrejurările în care a derulat conflictul cu Iurschii Iurii după întrebuițarea băuturilor spirtoase, susținând ideea că tocmai acesta a și fost inițiatorul lui, prin aplicarea primelor lovituri (f.d. 68-69 v.1). Ulterior, la faza finisării urmăririi penale nici inculpatul Ion Gherman și nici apărătorul acestuia V. Comandări, n-au invocat careva cereri referitor la maltratarea acestuia. Doar în instanța de fond inculpatul a revenit la versiunea aplicării față de el a torturii în scopul recunoașterii vinovăției, respectiva afirmație fiind supusă unui control din partea procuraturii mun. Bălți care a finisat cu adoptarea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale datată cu 15.03.2011.

Respectiva ordonanță a fost anulată la 15.03.2013 de către procurorul ierarhic superior în scopul unei verificări ample a faptelor invocate de către partea apărării referitor la aplicarea torturii în privința inculpatului Ion Gherman în scopul autodenunțării lui. Pe parcursul controlului au fost audiați ofițerul de urmărire penală ce a instrumentat respectiva cauză și medicul legist, care a efectuat examinarea corporală a inculpatului. Din explicațiile primului rezultând, că Gherman a depus niște explicații voalate referitor la aplicarea influenței psihice din partea unor colaboratori de poliție, refuzând atragerea lor la răspunderea penală, el personal nevăzînd la el careva leziuni corporale. Cît privește explicațiile medicului legist, acestea se referă la categoria leziunilor depistate la inculpat, precum și la mecanismul cauzării lor ca rezultat al aplicării a trei lovituri cu un obiect cu o suprafață limitată, la un interval de una - trei zile pînă la momentul examinării. Medicul legist la fel a menționat, că Gherman Ion a negat că s-ar fi bătut sau că ar fi fost lovit de cineva (f.d. 85-86 v.3).

La fel, în cadrul controlului au fost audiate persoanele care inculpatul pretinde că l-ar fi maltratată- Ion Jidioveanu și Alexandru Migorean, care au negat aplicarea torturii față de inculpat.

Astfel, Colegiul a conchis că controlul efectuat de către organele de procuratură pe marginea plîngerilor depuse de partea apărării este unul amplu și obiectiv, cu adoptarea pe caz a unei soluții legale și argumentate, ce a trecut căile de atac, fapt ce a determinat netemeinicia versiunii formulate de inculpat referitor la aplicarea față de dînsul a torturii în scopul autodenunțării, aceasta urmînd a fi apreciată doar ca un mijloc de apărare și o încercare de eschivare de la răspunderea penală.

Totodată, Colegiul a apreciat concluzia instanței de fond privind constatarea aplicării față de inculpat a torturii, drept una nefondată ce vine în contradicție cu

materialele cauzei penale, iar de aici ilegalitatea aplicării față de el a dispozițiilor art. 79 Cod penal.

Reieșind din cele expuse, instanța de apelă exclus aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, or careva circumstanțe excepționale care ar putea influența la stabilirea pedepsei penale, în speța dată n-au fost constatate.

Cît privește apelul declarat de către avocatul Ion Rohac în favoarea achitării inculpatului, acesta a fost respins ca fiind tardiv, deoarece depunerea lui în instanța de apel datează cu 05.11.2013, urmărind drept scop crearea artificială a posibilității modificării sentinței în favoarea inculpatului, or în apelul declarat de procuror la blîndețea pedepsei, o atare soluție este inadmisibilă, din moment, ce partea apărării a căzut de acord cu soluția instanței de fond necontestînd-o.

Odată ce apelul avocatului a fost respins ca fiind unul tardiv, Colegiul nu s-a referit la argumentele invocate în el. Totuși, ținînd cont de faptul, că aceste argumente au fost invocate de către apărător și în cadrul dezbaterilor din instanța de apel, aceasta a menționat, că potrivit practicii unificate a CSJ, erorile de drept procedural altele decît cele stipulate la art. 251 alin. (1) Cod procedură penală, pretinse a fi admise de către organul de urmărire penală, în corespundere cu alin. (4) a aceleiași norme, pot fi invocate doar în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele cauzei, sau în instanța de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Or, în cazul în care, menționează instanța de recurs cu referire la art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

9. Împotriva hotărîrilor menționate, inculpatul și avocatul acestuia, Ion Rohac, au declarat recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5, 6, 8, 9, 12 Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului, recurenții au invocat un șir de încălcări procesuale, care nu au fost respectate de OUP și de către instanțele de judecată, în rest, recursul a fost motivat cu aceleași argumente ca și în apel.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.*

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul avocatului I. Rohac în numele inculpatului, din motiv că s-a declarat peste termen.

Conform art. 402 Cod de procedură penală și pct. 6.1. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau de la data înmînării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs consideră, că corect instanța de apel și-a motivat soluția adoptată privind respingerea apelului avocatului I. Rohac în numele inculpatului, ca depus peste termen, prin faptul că inculpatul a primit copia sentinței motivate la 21 iunie 2012, necontestînd-o (f.d. 318 vol. I).

În acest aspect se rețin prevederile p. 6 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30.10.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, potrivit căruia, *un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încît părții care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art.402 CPP, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. În cazul dat instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de apel a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate.*

Dacă însă, se critică sentința care a rămas definitivă la expirarea termenului de apel, recursul este inadmisibil.

Astfel, în speță se reține, că examinarea precedentă a cauzei penale în instanța de apel s-a desfășurat în exclusivitate pe marginea apelului declarat pe către procuror, ce a reprezentat învinuirea în instanța de fond. Doar după examinarea prezentei cauze în ordine de recurs, la recursul declarat de partea apărării și restituirea ei spre rejudecare în instanța de apel, avocatul Ion Rohac, a depus apel împotriva sentinței judecătorești, în care a invocat un șir de erori procesuale admise, în viziunea sa, atît de organul de urmărire penală și procuratură la etapa instrumentării cauzei, cît și de către instanța de fond la examinarea ei, care în opinia sa determină nulitatea actelor procesuale, iar de aici inadmisibilitatea probelor, prin urmare au fost încălcate prevederile art. 402 Cod de procedură penală, conform căruia, de la data pronunțării sentinței, în termen de 15 zile, atît inculpatul cît și avocatul I. Rohac au fost în drept de a declara apel, însă nu a atacat cu apel sentința în termenul prevăzut, deci demonstrînd că este de acord cu aceasta, cu calificarea faptei și cu pedeapsa aplicată.

Colegiul penal consideră că concluzia adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen. Alte motive care ar fi oferit temei de repunere în termen a apelului nu s-au invocat, prin urmare, recursul referitor la aspectele de procedură se consideră neîntemeiat.

În aceeași ordine de idei, potrivit p. 8 al Hotărîrii Plenului enunțate mai sus, *inculpatul care nu a atacat sentința de condamnare cu apel, iar pedeapsa aplicată a fost majorată în urma admiterii apelului procurorului poate declara recurs împotriva*

deciziei instanței de apel numai cu privire la aplicarea pedepsei, dar nu la existența vinovăției sau la alte chestiuni ale sentinței menținute de instanța de apel.

Având în vedere că instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei și legalității sentinței, din aceste puncte de vedere, nu există temeii nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra legalității sentinței și deciziei referitor la condamnarea lui Ion Gherman, la aprecierea juridică a acțiunilor lui, precum și la măsura de pedeapsă aplicată.

Prin urmare, se conchide că lipsesc temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care pot fi obiect de examinare în instanța de recurs.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 11 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 decembrie 2013, declarat de avocatul Rohac Ion și de inculpatul Gherman Ion, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 14 mai 2014.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun